

Sau Khi Xuyên Thành Đệ Đệ

Chương 67 : Chương 67

Thấy y không phản bác, thiếu niên thoáng có chút thất vọng nói: “Thì ra người thật sự... Ta vốn tưởng rằng người là...” Thở dài, “Quên đi, mặc kệ những thứ này, ta cố ý chọn đại hội Võ Lâm tới đây, là do trước đó không lâu có được một quẻ, trong quẻ nói chuyện ta muốn biết đến nơi này là có thể biết, vừa vặn bên trong trang các người có người chuẩn ra báo tin cho chúng ta, ta liền thuận nước đẩy thuyền...”

Trình Dục nói: “Nếu là người muốn lấy mật văn tiên thuật gì đó mà nói, ta có thể thề, cho tới bây giờ ta chưa từng thấy qua đồ vật như vậy trong Phù Vân sơn trang.”

Thiếu niên lắc đầu, nói: “Nếu Trình Sóc đã dùng, đương nhiên sẽ không lưu đồ lại Phù Vân sơn trang, ta đến không phải vì điều này, kỳ thật... ta đến đây là muốn hỏi người một chút, Xung Vân đạo trưởng cùng Vô Thủy đại sư có phải cho người hai túi gấm hay không?”

Phượng Thăng Minh nhíu mi, nói: “Người biết?”

Dường như thiếu niên nhìn ra được hần nghi ngờ, cười nói: “Ta không có thám thính chuyện tư mật của Phù Vân sơn trang các người, cũng không muốn tham gia võ lâm phân tranh, năm đó gia gia ta... tổ tiên ta từng gặp bọn họ được họ tặng hai túi gấm, chẳng qua hai túi gấm kia bị người trong lòng ông đoạt đi, ông vẫn không xem được... Ta cũng không xem được, có người nói hai người bọn họ không phải chỉ tặng một người, chỉ là người khác ta chưa nghe nói qua, ngược lại được tin tức từ chỗ người, từ nhỏ đến lớn, ta vẫn muốn xem... Khụ khụ, để báo đáp lại, ta có thể dạy các người làm sao giúp song nhi đỡ đỡ.”

Trình Dục thấp giọng ho khan một tiếng, không khỏi mắt đối mắt với Phượng Thăng Minh, hai túi gấm, thực tế cũng không phải đại sự gì.

Lưu thúc nhìn bọn họ hồi lâu, lại nói: “Trang chủ, có thể cho ta xem trước không?”

Trình Dục gật gù đầu, đưa túi gấm cho ông.

Lưu thúc mở túi gấm ra, tỉ mỉ nhìn. Hai túi gấm là do hai người khác nhau viết, mà nét chữ này đích xác thuộc về Xung Vân đạo trưởng cùng Vô Thủy đại sư...

Sắc mặt Lưu thúc cổ quái, biểu cảm kỳ dị, ông cho rằng những người này đang diễn trò cho ông xem, nhưng mà tuồng diễn này tuy rằng không thể tưởng tượng, lại vô cùng chân thật, hơn nữa 'Trình Sóc' này thoạt nhìn cũng quá giống Trình Dục đi... Lẽ nào quả thật là vậy?

Lưu thúc đưa túi gấm cho thiếu niên, trong ánh mắt có chút thần thái tân kỳ, ông nhìn Trình Dục, nói: "Trang chủ, ta đi sắc thuốc dưỡng thai cho cậu..."

Trình Dục nhẹ nhàng ho khan một tiếng, buông mắt nói: "Làm phiền Lưu thúc."

Thần thái này, bộ dáng này, đích thật là Trình Dục.

Vẻ mặt Lưu thúc rối rắm, nhìn bụng Trình Dục, lại nghĩ đến quan hệ giữa Trình Dục cùng Phượng Thăng Minh...

Chung quy là chuyện của bọn họ, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, Lưu thúc trực tiếp cáo lui, tuy rằng tình hình bây giờ hơi cổ quái chút, nhưng so với Trình Sóc cùng Phượng Thăng Minh hợp mưu hại chết Trình Dục, tình hình hiện giờ đã tốt hơn không biết bao nhiêu lần.

Thiếu niên tháo túi gấm ra cẩn thận xem, mới bắt đầu vẻ mặt nghiêm túc, sau lại cau mày suy tư, lại sau đó, giống như bừng tỉnh đại ngộ, nhện không được cười to, "Ha ha! Thì ra! Thì ra là vậy!" Hắn cười không ngừng, cơ hồ ngay cả nước mắt cũng cười ra, một mảnh giấy mỏng manh hầu như cũng nắm không được, "... Ta nói tại sao bọn họ không để ta xem, thì ra là thế..."

Trình Dục bị hắn gọi lên lòng hiếu kỳ, Phượng Thăng Minh cầm lại tờ giấy, cùng Trình Dục xem, chỉ thấy hai túi gấm, phân biệt viết những lời bất đồng, thoạt nhìn không có gì không ổn. Vô Thủy đại sư viết một bài thơ, thơ viết:

Xuân miên túc thâm chi, bất giác hiểu dạ trì.

Xử xử lê tự tuyết, văn đề điều âm si.

Dạ lai hương doanh tự, phong vũ thanh minh chi.

Hoa lạc do bất tận, tri đa thiếu tương tư?

(Xuân ngủ mê trên cành, không ngờ đêm rời chậm.

Nơi nơi lê như tuyết, nghe được tiếng chim si.

Dạ lai hương tề tự, mưa gió rõ ràng chi.

Hoa rơi còn bất tận, biết tương tư ít nhiều?

Dịch bởi Snail)

Mà Xung Vân đạo trưởng viết, lại là một đoạn văn, bên trên nói: Trời tuân theo nhân quả, mệnh định nhân duyên, trời ban cho ngày tốt, mệnh định lương duyên, như bốn mùa khó làm trái, sau một lần này, gian khổ rõ ràng, tình thi sĩ sáng trong.

Chữ không nhiều, chẳng qua là tương tự với thần côn lừa gạt, nhưng mà nhìn kỹ, Trình Dục gần như bị tức chết. Chỉ thấy tờ giấy này nhìn ngang, rõ ràng là tám chữ to: Thiên mệnh, thiên mệnh, lả lơi như thế!

- o0o - Chính văn hoàn -o0o-

Chú thích:

Đoạn văn Xung Vân đạo trưởng viết là:

□□□□, Thiên tuân nhân quả,

□□□□, Mệnh định nhân duyên,

□□□□, Thiên tứ lương thân,

□□□□, Mệnh định lương duyên,

□□□□□, Như tứ thời nan vi,

□□□□, Thử nhất tao hậu,

□□□□, Phong vũ thanh minh,

□□□□. Tao khách tình minh.

Đương nhiên chữ bên Trung họ viết đứng, nhìn ngang mới ra tám chữ kia, còn tui gõ ngang, bởi vậy cứ lấy chữ đầu mỗi dòng là ra được tám chữ ở trên: □□, □□, □□□□ = Thiên mệnh, thiên mệnh, như thử phong tao!

LINK Truyện:

Sau Khi Xuyên Thành Đệ Đệ <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/sau-khi-xuyen-thanh-de-de-3702894.html>

LINK Chương này:

Chương 67

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/sau-khi-xuyen-thanh-de-de-3702894/chuong-67.html>